

במדינה

העם

שמן ומים

רוחות החורף שרקו בלילות. הילדים התכוננו לחג החנוכה. דור חדש של זאטורי טים למד את צילי מעוז צור. וכמו לפני 2130 שנה, כאשר ניסה מלך סוריה לכפות על הארץ את הפולחן היווני, שוב שלחו בני ירושלים מבטים מודאגים אל הגבול הצפוני.

הסכסוך הישראלי-הסורי, המטיל את צילו על המדינה בפרוס חנוכה תשכ"ג, בא לי הזכיר לאדם הישראלי כי אין חדש תחת השמש. כל עוד קיימת ארץ-ישראל, היא תהיה גשר או חייץ בין סוריה ומצריים, ויושפע גורלה מן הנעשה על גדות הנילוס והאורונטוס, הפרת והחידקל. בין פרעה וצבא התיקסוס, בין תלמי וסיליקוס, בין בריטים ותורכים, בין עבד אל-נאצר ושליטי דמשק — חיתה הארץ ותחייה.

טבח וחרם. חג החנוכה אינו מזכיר רק את המציאות הגיאוגרפית הניצחית של ארץ-ישראל. לאזרחי ישראל בשנת תשכ"ג הוא עשוי להזכיר גם כמה בעיות פנימיות, הקיימות בימי הציונים כמו בימי המכבים. אחת הבולטות ביותר: הקואליציה החילונית-הדתית.

מרד המכבים נתאפשר רק הודות לכך שהכובש הזר נקט גם בשיטה של דיכוי דתי. לוחמי-החופש לאומיים וקנאידת דתיים נאלצו לשתף פעולה. משך זמן קצר אפשר היה להניח כי אמנם הלאום והדת הם אחד, וכי אין האחד בלעדי השני.

אולם שש שנים אחרי פרוץ המרד התנפצה אשלייה זו. המצביא הסורי הבטיח את חופש-הדת ליהודים. זה הפסיק למפלגה הדתית. היא הניחה את הנשק, היפתה את גבה למלחמת-השיחור. לוחמי-החופש הלאומיים, כהנהגת יהודה המכבי, נאלצו להמשיך במלחמה לבדם.

הקרקע הזה בין הלאום והדת (שחזר לאחזק מכן בצורה טראגית עוד יותר בשיא מרד בריכוכבא) הפגיע את חותמו על כל תולדות החשמונאים. לא לחינם טבח אלכסנדר ינאי את הפרושים. ולא לחינם הטילו הדתיים ב" משך דורות רבים חרם על זכרם האמיתי של המכבים.

ההיסטוריה לעולם אינה חוזרת על עצמה בדיוק, אולם אפשר ללמוד ממנה — גם כאשר נשפך הדם למען מיר ייורדן, ולא למען השמן של בית-המקדש.

התיישבות

חזרה לפתח-תקוה

"הם לא למדו כלום ולא שכחו כלום" (טאליראן על המלכים מבית בורבול).

אחת המלחמות המרות ביותר בתולדות היישוב נערכה, במשך שני דורות, נגד העסקת פועלים ערביים בפרוסים היהודיים. הם רב — עברי וערבי — נשפך במלחמה זו, בה התגבשה ההסתדרות הכללית של העובדים העבריים (אשר עצם קביעת שמה היה קשור במלחמה זו). אחד מגיבורי מלחמה זו היה דוד גרין — הוא דויד בן גוריון.

זאת יודע כל ילד, שלמד בבית-ספר ישראלי, או שהיה חבר בתנועת-נוער ציונית. אולם לא כל ילד יודע כי מלחמה זו נטושה גם כיום, במרירות ובעקשנות. זו לפי הגירסה הרישמית, מלחמה זו נסתיימה ביום הקמת המדינה. כי כל אזרחי ישראל שחיים, וכולם זכאים באותה מידה לעבודה וללחם.

אולם גירסה זו אינה חופפת את המציאות. המלחמה נמשכת — אם כי בהסחאה ובאמצעים אחרים. על כך מלמד חזרו של תנועת מושבי העובדים, הוועדה לעניני החברה, מסי' 105/7-915 מיום 4 לדצמ' 62, זהו חזרו סודי, בחתימת משה ארזי, המופנה לחיצי המושבים.

החזרו אינו מזכיר אף פעם אחת את המילה "ערבים". אולם ניסוחו אינו משאיר מקום לספק כי הוא מכתן נגד ערבים

* דבר שגרם לכך כי ספרי המכבים אינם קדושים ליהודים, אלא רק לנוצרים. ועדתי-הכנסייה משנת 1546 העניקה למכביים אי ריב' מעמד של קדושה, בעוד ש- היהדות, בתקופת השלטון הדתי, לא טרחה אף לשמור על הספרים. הפרקים שנכתבו במקורם בעברית (כמו כל מכבים א' האנטי-פרושי) נשתמרו רק הודות לזרים, ובתרגום יווני.

דויד בן-גוריון (במרכז), 1907
לא למדו, לא שכחו

בלבד, וכי ההנמקה היא בראש וראשונה לאומנית.

וכן אומר החזרו:

נשלח אליכם חזרו מטעם המרכז החקלאי על הקמת ועדה עליונה, שמשותפים בה באי-כוח כל הזרמים ההתיישבותיים, להילחם בננוע העבודה הורה, שהיא ברובה גם בלתי-מאורגנת. התנועה (תנועת המושבים) היתה הראשונה שחשה בסכנה הלאומית וה- סוציאלית האורבת למושבים מנגע זה, והחלה בפעולה לעקירתה.

גם שרות התעסוקה מפעיל סמכויותיו, בעיקר במלחמה בעבודה בלתי-מאורגנת על ידי ה"ראייסיים".

אנו מאמינים שבכל מושב ישנם חברים הכואבים תופעה זו, אולם אין בכוחם לבד להיאבק איתה. התנועה, והמרכז החקלאי, סומכים על רגש האחריות התנועתית והלאומית של חברינו במושבים, ונגיש כל עזרה וסיוע להם במאבקם.

לא נהסס להפעיל בשעת הצורך גם את חוקי המדינה על-ידי שרות התעסוקה וימנהל מקרקעי ישראל.

אנו מטילים את האחריות על ועדי המושבים, והם יהיו אחראים כלפינו על הנעשה במושב בשטח זה.

אנו יודעים שישנם מושבים הנקיים מנגע זה, ויש ביניהם גם כאלה שתיכנו את משקם על עבודה עצמית או במינימום של עבודה שכירה.

אנו מבקשים מכל מושב להודיענו, מיד עם קבלת חזרונו זה, מה הם עושים למילוי תביעתנו זו.

נקי מערבים. עד כאן לשון החזרו. אזרחים אשר אינם סבורים כי במדינת ישראל העצמאית יש מקום להבחנות לאומניות וגזעניות בכל הנוגע לקבלת עבודה, ימצאו עניין מיוחד בארבע נקודות בחזרו:

● האיום הגלוי בשימוש בחוק המדינה לסילוק הערבים. מטרת חוקי התעסוקה היא רק להבטיח כי פועלים לא יקבלו עבודה במקום שורת אבטלה. המחוקק לא התכוון (לפחות רשמית) לאפשר סילוק ערבים מעבודה, באזורים בהם שורר חוסר חמור בידים עובדות, מטעמים "לאומיים".

● החזרו מסתמך על החלטתה של ועדה אליה משתייך גם הקיבוץ הארצי של חשור מר הצעיר, הדוגל בשוויון מוחלט של כל האזרחים.

● המילים "נקיים מנגע זה" מזכירות, בלי כוונה, את אחד המושגים המתועבים ביותר של הרייך השלישי: התפארותו שהוא (המשך בעמוד 8)

* המילים המודגשות בהעתקה, לשם משיכת תשומת-הלב אליהן, אינן מודגשות במקור.

** בארצות-הברית קיימים חוקים האוסרים בפרוש הפליית עובדים מטעמים לאומיים, גזעניים ודתיים. יהודי אמריקה עמזו בראש המלחמה לקבלת חוקים אלה.

כדי ששערך יהיה יפה ושופע...

... חפפי אותו במי שיער המכילים חמרים טבעיים המזינים את שרשיו.

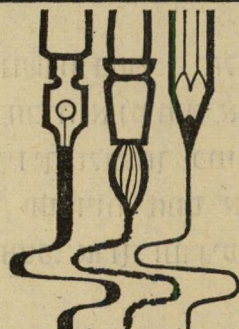
מי שיער ושמפו, בלתי מתאימים, מרחיקים מעור הראש חמרים חיוניים והשיער נעשה דליל ובלתי יפה.

למען שרשי שערותיך, להרחקת קשקשים, לברק ולהופעה נאה, חפפי במוצר איכות של הביאוקוסמטיקאי ד"ר א. רובין.

ELIXIR Z

אם הנך חופפת במספרה, קני בקבוקון בדרך אליה

המכללה הפוליטכנית מודיעה על פתיחת

אולפנא לגרפיקה שמושית

בשיתופה ובפיקוחה של

אגודת הגרפיקאים

פרטים והרשמה:

תיא. רח' ברנר 4, טל. 67487

בכל עום בין השעות

8 בבוקר ו' בערב

תל אביב
בן יהודה 49

המינוי

קיבלת חשבונך לחידוש המינוי, נא פרע אותו בהקדם. עקב הביקוש לעיתון, לא נוכל לאפשר כל משלוח ללא תשלום.